

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca odwołanie: Karin Gawelczyk

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Generali Lebensversicherung AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze drugiej dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG (druga dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie)⁽¹⁾, przy uwzględnieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie)⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 5a ust. 2 zdanie czwarte Versicherungsvertragsgesetz (ustawy o umowach ubezpieczenia) w brzmieniu ustalonym Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (trzecią ustawą wprowadzającą w życie dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich w dziedzinie prawa ubezpieczeń) z dnia 21 lipca 1994 r., który stanowi, że prawo odstąpienia lub sprzeciwu wygasa najpóźniej rok po dokonaniu zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, nawet w sytuacji, gdy ubezpieczający nie został pouczone o prawie do odstąpienia lub sprzeciwu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 330, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. L 360, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 3 października 2012 r. — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) przeciwko Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Sprawa C-440/12)

(2012/C 389/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 401 [w związku z art. 135 ust. 1 lit. i)] dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że podatek VAT oraz specjalny krajowy podatek od gier losowych mogą być pobierane wyłącznie alternatywnie, a nie kumulatywnie?

2) wyłącznie jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca:

W razie jeśli zgodnie z przepisami krajowymi gry losowe są objęte zarówno podatkiem VAT, jak również podatkiem specjalnym, to czy wyłącza to pobranie podatku VAT lub pobranie podatku specjalnego, czy też decyzja o tym, który z tych dwóch podatków nie może być pobierany, jest podejmowana na podstawie prawa krajowego?

3) Czy art. 1 ust. 2 zdanie pierwsze i art. 73 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one krajowej regulacji lub praktyce, zgodnie z którą w przypadku użytkowania automatów do gier z możliwością uzyskania wygranej podstawę wymiaru podatku stanowi zawartość kasy („kasa elektroniczna”) automatu po upływie określonego okresu czasu?

4) wyłącznie jeżeli odpowiedź na pytanie trzecie jest twierdząca:

Jak należy określić podstawę wymiaru podatku?

5) Czy art. 1 ust. 2 zdanie pierwsze i art. 73 dyrektywy 2006/2012 należy interpretować w ten sposób, że objęcie podatkiem VAT wymaga umożliwienia przedsiębiorcy przerwania ciężaru tego podatku na usługobiorcę? Jeśli dotyczy: co należy rozumieć pod pojęciem przerzucalności? Czy pojęcie przerzucalności obejmuje w szczególności prawną dopuszczalność ustalenia odpowiednio wyższej ceny za towar lub usługę?

6) wyłącznie w razie jeśli w przypadku pytania piątego prawna dopuszczalność ustalenia wyższej ceny jest warunkiem (nałożenia podatku VAT):

Czy art. 1 ust. 2 zdanie pierwsze i art. 73 dyrektywy 2006/2012 należy interpretować w ten sposób, że przepisy, które ograniczają wysokość ceny za towary lub usługi podlegające podatkowi VAT, należy stosować zgodnie z prawem unijnym w ten sposób, że ustalona cena nie zawiera podatku VAT, ale podatek ten powinien zostać do niej doliczony, również wówczas, gdy chodzi o krajowe przepisy regulujące cenę, które zgodnie ze swoim brzmieniem wyraźnie tego nie przewidują?

- 7) wyłącznie w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte oraz odpowiedzi przeczącej na pytanie szóste i odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie:

Czy w tym przypadku podatkiem VAT należy objąć wszystkie przychody z automatów do gier, czy też tylko ich część, w odniesieniu do której przerzucenie ciężaru VAT nie jest możliwe, i w jaki sposób tę część należy określić, przykładowo w zależności od kwestii, przy których transakcjach stawka za grę nie mogła zostać zwiększona, czy też w zależności od kwestii, przy których transakcjach zawartość kasy nie mogła zostać zwiększona za godzinę gry?

- 8) Czy art. 1 ust. 2 dyrektywy 2006/122 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowemu systemowi niezharmonizowanego podatku, zgodnie z którym należny VAT jest dokładnie zaliczany w ramach tego podatku?

- 9) wyłącznie jeżeli odpowiedź na pytanie ósme jest twierdząca:

Czy zaliczenie VAT w ramach krajowego, niezharmonizowanego podatku skutkuje w przypadku przedsiębiorców objętych tym podatkiem tym, że VAT nie może być nakładany na ich konkurentów, którzy podlegają wprawdzie nie temu podatkowi, ale innemu podatkowi specjalnemu i w przypadku których takie zaliczenie nie jest przewidziane?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 3 października 2012 r. — Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd przeciwko Sanofi

(Sprawa C-443/12)

(2012/C 389/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Strona pozwana: Sanofi

Interwenient: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie kryteria należy zastosować, aby rozstrzygnąć, czy „produkt chroniony jest patentem podstawowym pozostającym

w mocy” w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia 469/2009/WE ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”)?

- 2) Czy jeżeli ochroną wynikającą z patentu podstawowego pozostającego w mocy objętych jest kilka produktów, to rozporządzenie, a zwłaszcza jego art. 3 lit. c) wyklucza wydanie uprawnionemu z tego patentu świadectwa dla każdego z tych produktów objętych ochroną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 października 2012 r. — HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau przeciwko Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-450/12)

(2012/C 389/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau

Strona pozwana: Hauptzollamt Duisburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pozycję 7321 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że opisane bliżej w uzasadnieniu zestawu rur do pieców mogą zostać uznane za części pieców, kuchni, rusztów i kuchenek?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy komplety rur do pieców mogą wówczas zostać zaliczone do pozycji 7307?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 291, s. 1.